

CO TY NA TO, PARAFIO?

Takiej właśnie duchowej odnowie parafii, bliskiej koncepcji Sługi Bożego, ks. Franciszka Blachnickiego, służy projekt **PARAFIO, RUSZAJ!**

Pierwszym krokiem tego Projektu było **PARAFIALNE SEMINARIUM ODNOWY WIARY** (9-tygodniowe spotkania ewangelizacyjne), które udało nam się przeżyć na początku tego roku kalendarzowego. Seminarium miało być właśnie takim pierwszym “uderzeniem”, wspólnym przeżyciem wspólnoty Kościoła.

Drugi krok to **SZKOŁA MODLITWY i SŁOWA**, którą rozpoczynamy 19 czerwca, w sobotę, o godz. 19.00. Będzie to cykl spotkań wprowadzających do modlitwy i życia Słowem Bożym. Spotkania będą się odbywały raz w miesiącu (zwykle w soboty wieczorem i będą trwały ok. 2 godz). Oprócz wprowadzenia do modlitwy (konferencji), będziemy proponować różnego rodzaju “duszpasterskie niespodzianki interaktywne”, choćby takie jak już podczas pierwszego spotkania: **KONCERT AUTORSKICH PIEŚNI MODLITEWNYCH DARKA WOJTALA** (członka Wspólnoty Bożego Ojcostwa, animatora małej grupy Parafialnego Seminarium Odnowy Wiary, ostatnio prowadził śpiew podczas Wigilii Zesłania Ducha Świętego). Cieszymy się, że sporo osób już wyraziło chęć udziału w *Szkole* Modlitwy. Spotkania są dla wszystkich, nawet gdyby ktoś nie mógł z różnych względów uczestniczyć w każdym. Ważne, żebyśmy w jak największej wspólnotcie weszli na drogę budowania wspólnoty parafialnej według koncepcji ks. F. Blachnickiego, która mówi, że na początku tej budowy jest zawsze Słowo Boże, które domaga się odpowiedzi – modlitwy. Natomiast doświadczenie modlitwy (dialogu z Bogiem) owocuje chęcią dzielenia się nią z innymi (świadcstwem), a świadectwo pociąga innych i w ten sposób rodzi się żywa wspólnota!

I wreszcie trzeci krok to: **PARAFIALNE GRUPY FORMACYJNE**. Są to małe grupy (od 5 do 7 osób), które będą spotykały się raz w miesiącu z animatorem (w domach). Celem Parafialnych Grup Formacyjnych jest wspólne czytanie i rozważanie Słowa Bożego, dzielenie się tym Słowem w grupie oraz budowanie takiej ludzkiej wspólnoty braterskiej, poznawanie siebie, wspieranie siebie modlitwą i przyjacielską pomocą. Ogromną naszą radością jest, że właśnie **powstała pierwsza Parafialna Grupa Formacyjna**, której animatorem będzie s. Karolina, Apostołka Jezusa Ukrzyżowanego. Czekamy na innych chętnych do wejścia do małej Parafialnej Grupy Formacyjnej.

PROJEKT DUCHOWEJ ODNOWY PARAFII ŚWIĘTEGO STANISŁAWA KOSTKI W CZĘSTOCHOWIE

**100 lat po śmierci
ks. Franciszka Blachnickiego,
o Kościele, duszpasterstwie
i budowaniu parafii...**

24 marca br. minęło 100 lat od urodzin wielkiego kapłana, wykładowcy KUL, założyciela wspólnot życia konsekrowanego i ruchów formacyjnych, w tym Ruchu Światło-Życie, inicjatora Krucjaty Wyzwolenia Człowieka. A przede wszystkim wielkiego proroka posoborowej odnowy Kościoła w Polsce, a przede wszystkim parafii. W tym numerze “Wieczernika” prezentujemy główne założenia pastoralne Sługi Bożego, dotyczące budowania wspólnoty parafialnej jako żywej komórki Kościoła.

JAK BUDOWAĆ PARAFIĘ?

Duszpasterstwo parafialne nierzadko bywa zlepkiem najrozmaitszych działań, bez planu. Bez myśli przewodniej, bez idei, która by prowadziła do celu. Jest to typ duszpasterstwa, który w teologii pastoralnej ma swoje określenie jako AKTYWISTYCZNA KONCEPCJA DUSZPASTERSTWA, u podstaw której leży lęk przed próżnią. Różnorodność akcji, działań, bardzo dużo rzeczy, jakiś zlepek inicjatyw... Każda rzecz wzięta sama w sobie reprezentuje na pewno jakąś wartość pozytywną, ale jeżeli je razem połączymy, z tendencją szacunku wobec tradycji, która każe pielęgnować wszystko, co przekazali nasi ojcowie, to wtedy duszpasterstwo stanie się rezerwatem, a proboszcz swoistym kustoszem w muzeum pamiątek.

KONCEPCJA DUSZPASTERSKA MŁODYCH

To również często zlepek różnych akcji, pochodzących z różnych inspiracji, z różnych lat, a nie tworzących zwartej, organicznej całości w oparciu o jakąś wizję. Ksiądz, mając grupę młodych ludzi wie, że powinien: TROCHE się z nimi pomodlić (na początek i na koniec), TROCHE pośpiewać, powiedzieć TROCHE coś mądrego o Bogu, zrobić ognisko, żeby nie było zbyt poważnie, innym razem festyn, to znów mecz sportowy, wyjechać na wycieczkę, zmobilizować, żeby "oni" chodzili na Różaniec, Majowe, żeby przygotowali rozważania Drogi Krzyżowej, pojechali na Niedzielę Palmową do Katedry... To wszystko JAKOŚ udaje mu się nawet zrobić, ale nie przynosi trwałych owoców. Tak naprawdę ta grupa nie przetrwa dłużej niż rok, dwa, trzy, najczęściej kariera takiej grupy kończy się wraz z przejściem księdza do innej parafii. Nowy ksiądz wtedy będzie szukał nowych osób w to miejsce, bo starsi już się znudzi, albo "wyrósł", albo im nowy ksiądz nie odpowiada. Rozpoczyna się budowanie grupy "od nowa", walka o jednego młodego człowieka, żeby przyszedł, żeby został, żeby coś zrobił... Proponuje mu się znowu wiele "fajnych" rzeczy, na które on początkowo się zgadza, ale wkrótce to zostawia... Dlaczego? Dlatego, że młodzi tego typu rzeczy i form spędzania czasu mają "potąd"! Świat proponuje im duże ciekawsze "wycieczki", o wiele bardziej interesujący sposób spędzania czasu, lepsze "festyny" i koncerty, pragnienie czegoś "cudownego" (sacrum) zaspokajają im wróżki, horoskopy, narkotyki i BigBrothery (dzisiaj Internet – przypis własny). Kościół nie jest już żadną atrakcją dla młodych. Tym bardziej gdy słyszą: *przyjdź na Różaniec, na rorarty, nie wolni co chodzić na to i na tamto, nie wolno...*

Młodzi nie widzą drogi w Kościele na zrealizowanie swojego szczęścia, marzeń. Rodzice bardzo rzadko pokazali im swoim życiem, że Bóg daje szczęście. Natomiast świat – oszukując ich – pokazał im to nie raz: sex, dyskoteki, narkotyki. Nie spotkali nigdzie Boga i w Kościele też nie mogą spotkać (doświadczyć, przeżyć, dotknąć osobiście). Doraźne środki tutaj niczego nie rozwiązują. Wypełnią najwyżej na jakiś czas jakąś pustkę. Można zrobić koncert, ale co dalej? Można zrobić wieczorek muzycznie – poetycki, można zrobić kafejkę, rajd... Wszystko jest dobre, ale jeśli nie kończy się na

tym. To będzie kolejna akcja, których pewnie już w tej parafii przeżyli wiele, więc prawdopodobnie nie będą już mieli ochoty na kolejną...

Dlatego ks. F. Blachnicki proponuje **CAŁOŚCIOWĄ KONCEPCJĘ DUSZPASTERSTWA** (holistyczną), w tym także duszpasterstwa młodzieży. Trudniejszą drogę, ale przynoszącą owoce. Jeśli człowiek chce zbudować dom, musi dokonać szeregu akcji: kopać, przywieźć materiał, odvodnić teren, założyć instalatora, malować... Trzeba robić kompleksowo, nie naraz. Potrzebny jest dobry architekt, który ma całościową wizję. Ktoś kto ogarnia całość, wie i widzi jaki dom ma astanąć. Duszpasterz to człowiek, który jest takim budowniczym, ogarniającym całość. Nie może on ulec aktywizmowi i mieć tylko problem, jak to wszystko ze sobą pogodzić, zmieścić w czasie, tylko wiedzieć, do czego to wszystko zmierza, na jakim etapie znajduje się wspólnota, która jest budowana. Koordynowanie, kierowanie procesem, według pewnej koncepcji – to zadanie duszpasterza.

BUDOWANIE WSPÓLNOTY W PARAFII (etapy):

- **Stworzenie pierwszej ŻYWEJ komórki w parafii.** Tu konieczna jest droga organiczna – **życie tylko z życia!** Życia nie można zaprogramować i wzbudzić na drodze tylko przekazywania teorii i realizowania pewnych modeli formacyjnych, które proponują prawie wszystkie grupy i ruchy w kościele. Wszelki wzrost pochodzi tylko z żywej komórki – jest to prawo dotyczące także Kościoła. Proces budowania zawsze szedł tą drogą! Ile razy następował kryzys, zawsze był spowodowany odejściem od tej zasady.
- **Ewangelizacja** – w znaczeniu pierwszej ewangelizacji, głoszenia Dobrej Nowiny tym, którzy nie wierzą i nie praktykują, ale także tym, którzy praktykują "tradycyjnie", nie są rozbudzeni do żywej wiary!
- **Katechumenat** – praca w głąb! Kilkuletnia systematyczna formacja, dotygodniowe spotkania formacyjne w małych grupach.
- **Diakonia** – wspólnota podejmuje dzieła apostołskie, przejmując różne zadania w parafii, różne funkcje. Podejmuje wraz z proboszczem ciężar współodpowiedzialności za parafię.

JAK ZACZAĆ?

"Żeby szerzyć trzeba przeżyć", "żeby świadczyć, trzeba doświadczyć" – te hasła ks. Blachnickiego sugerują, że potrzebne jest na początek jednorazowe silne uderzenie, dzięki czemu osiąga się ten cel, że Kościół jako wspólnota staje się przedmiotem doświadczenia. Konieczność przeżycia modelu Kościoła jako wspólnoty! Przeżyć model, być do niego przekonany i zapalony! W przypadku ks. F. Blachnickiego takie przeżycie Kościoła jako wspólnoty dawała Oaza rekolekcyjna (15 – dniowa)

ELEMENTY DOJRZAŁEJ WSPÓLNOTY

Trzy elementy, warunkujące życie wspólnoty (*martyria, leiturgia i diakonia*): SŁOWO BOŻE (dzielenie się Nim i odpowiadanie na Nie modlitwą), LITURGIA (Eucharystia). SŁUŻBA (diakonia – wspólnota służb i charyzmatów). Czwarty element niewidzialny: DUCH ŚWIĘTY, tworzący wspólnotę z Ojcem przez Chrystusa w Duchu Świętym oraz wspólnotę braterską.

Czy to
możliwe,
że modlitwa
może
sama
„wytrysnąć”
z mojego
wnętrza?

Czy na modlitwie muszę
zawsze „cytować”,
czy mogę mówić do Boga tak
prosto z serca?

Czy warto modlić się
do Boga, jeśli On
często odpowiada
na moją modlitwę
nie tak, jak tego oczekuję?

Czy ja
naprawdę
muszę do
Boga mówić:
„Ojcze!”,
jeśli mi to
przez gardło
nie chce
przejsć?

Lubię rozmawiać z kimś kogo
lubię – jeśli więc
nie rozmawiam z Bogiem,
to znaczy, że Go nie lubię?

Czy na modlitwie
trzeba równo układać
palce?

Czy to prawda,
że kiedy mówię,
iż nie potrafię
się modlić, to
jestem po
prostu leniem?

Czy jak powiem,
patrzac na kwitnące
drzewo na wiosnę:
„O Boże, jakie ono
jadne!”, to jest to już
modlitwa?

Czy mogę być szczerzy na
modlitwie i powiedzieć Bogu, że
nie jestem gotowy na Jego wolę?

SZKOŁA MODLITWY I SŁOWA

wyjątkowi nauczyciele – niezwykłe lekcje – materiały
do zabrania do domu – imprezy towarzyszące (koncerty
i inne formy interaktywne!) – modlitwa w praktyce

KOŚCIÓŁ ŚWIĘTEGO STANISŁAWA KOSTKI
W CZĘSTOCHOWIE

raz w miesiącu, sobota, 19.00–21.00
każdy może wziąć udział
bez żadnych warunków!

www.kostka.czest.pl

ZACZYNAJEMY
19 CZERWCA
GODZ. 19.00

19.00 – Czy to prawda, że modlitwa
może sama „wytrysnąć” z mojego
wnętrza? (konferencja)

19.30 – koncert autorskich pieśni
modlitewnych Dariusza Wojtala

ИСУСЪ ХРИСТОСЪ И ЖЕНА САНАРАНИБНА

Daj mi pić

Koncert pieśni modlitewnych
Dariusza Wojtala

W ramach

SZKOŁY MODLITWY I SŁOWA

Kościół św. Stanisława Kostki w Częstochowie

19 czerwca, godz. 19:00